

Рудешко

Пилип-Полян Юрик

У Шкаралупенків не кіт, а лихо! То курча в сусідів поцупить, то вдома всю сметану з глечиків повипиває, то на столі поживи шукає. Важить уже кілограмів п'ятнадцять. Нагадує Карпа з гуморески Степана Олійника: "Поправлявсь, п'ючи сметану, та й поправився "зверх плану"! Отож і вирішило подружжя Шкаралупенків спекатися шкідливого Рудешка, хоч і жаль було: Світлану він постійно лікував від стресів. Тільки в жінки поганий настрій – брала здоровила на руки, гладила й відчувала, що всі негаразди враз як рукою знімає...

Вирішили завезти шкідливця на тваринницьку ферму. Федір кинув тварину в мішок, зав'язав і вклав на багажник мотоцикла.

Найближча свиноферма була за сорок кілометрів – інші після кучмівської деколективізації зяяли розбитими вікнами або заросли будяками й амброзією. До ферми чоловік доїхав, коли сонце вже сідало за обрій. Випустив kota на волю, гаркнув на нього, тупнувши ногою, і той метнувся до приміщення, з якого чулося рохкання та кувікання свиней.

– Отам і житимеш та мишей ловитимеш, – мовив, сміючись, Федір і знову осідлав мотоцикла.

Йому не пощастило. У темряві проїхав поворот. Відтак довелося питати дорогу в незнайомих селах. Якщо до ферми їхав півгодини, то звідти – три з половиною. Тому й повернувся додому майже опівночі. Мотоцикла замкнув у гаражі, а сам сів на лавочку біля ґанку, аби з дороги відпочити.

...Від несподіванки Федір аж підскочив. Йому на коліна легко й упевнено стрибнув їхній богатир Рудешко.